ведусь, развожусь; распложусь, пложусь: Отъ тѣхъ ся подвъжда слаба, дребна и дрьглива стока. *ib. p. 269.* А пакъ изъ глѫбокыты воды ся прѫкнѫли и подвъдили всякакъвъ дребенъ гаветь и малкы животинкы. *ib. 72 p. 130.* Да ся попари сѣмето, отъ което може да ся подвъдать свояци. *ib. 71 p. 235.*

Подга́врѭ са *гл. св.* **Подга́врямъ са** *гл. дл.* подшучу, подшучиваю; подсмѣиваюсь надъ кѣмъ л.; пересмѣхаюсь съ кѣмъ л.: Крьстинка не е правила никога както правятъ селски моми, да са лута повечето изъ сокацитѣ и да са подгаври съ тосъ съ онзи момъкъ. *Зк. 190.*

Подга́зѭ *гл. св.* потопчу: Турци зе́мя поплени'я Що би старо кье погубат... Дечи́цата кье подга́зать. *Пс. 12, 117.* (*ср.* погазѭ).

Подги́звамъ *гл. дл.* подгниваю: Пазуль пази кѫщѫ да не подгизва т. е. да не вреди вода основѫ на стѣны. *Пк. 32.*

Подголѣмѭ са *гл. св.* возгоржусь: Похвали го та му извади очитѣ! Когато похвалишь нѣкого: той до толкова ся подголѣми, щото направи пакости. *Ч. 212.*

Подгорѭ́ *гл. св.* подгорю (отъ солнца); высохну: А юначе смиляниче Лазаре! Смиль ти киска подгорела Натъ очите, натъ вежите; Аль сѣ мислишъ да сѣ женишъ? *М. 578.* Види киска ти ѥ *подгорена*, Невеста ти сега сѣ прѣмѫжвитъ. *М. 65.* Айти тебе зелена горо, Що си́, горо, подгорила? Аль те оганъ изгорило? Аль те слана посланила? *М. 148.* Що ти уста потгорела, Како люшпа оре'о'а? *М. 579.* Стояние, море стопанице! Што ми те уста подгорела? Бре Стояне, бре стопанине! Отъ твоитѣ неправинѣ. *В. 360.* Що ти, Енко, що ти керко, уста подгорила? Дали за водица, Енко, дали за грозице? *М. 491.*

Подгребѭ́ *гл. св. тоже что* погребѫ: А га умре Милка, Нем' да зевете Милкините брата, Милка да подгребатъ Чузди погребача. *В. 295.*

Подгрѣ́вка *с. ж.* согрѣваніе: При надлѣжащето пропитание на кръвьта и при надлѣжащата подгрѣвка. *З. 281.*

Подгрѣ́ѭ *гл. св.* **Подгрѣ́вамъ** *гл. дл.* подогрѣю, подогрѣваю. **Подгрѣ́бѭ са** *гл. св. возвр.* сгорблюсь. (*вм.* прѣгрѣбѭ са): Сега виждашь подгрѣбени бабички, наклякали край поваленій плетъ. *Зк. 76.*

Подгѣ́нѫ *гл. св.* **Подгѣ́вамъ** *гл. дл.* подогну, подгибаю: Самитѣ нощни вардачи—кучетата—и тѣ сега подгѫнали зоткитѣ си помежду краката си тешко почиватъ. *Зк. 185.*

Подгу́шникъ *с. м.* подбородокъ: Качихъ се въ гаста горица, спаднахъ на равно полье, подъ польето две пиявички подъ пиявичките два кладенца, подъ кладенците две жмръкалца, подъ жмръкалцата ламя, подъ ламята чеканъ, подъ чекано цинцигарово седело? (ко-